

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W GRYFINIE

z dnia 28 listopada 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skarg na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino w zakresie niewykonywania prawomocnych orzeczeń sądowych dotyczących uchwały nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Łużyckiej w Gryfinie

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, poz. 1629; z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133) uchwala się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana ...*) na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino w zakresie niewykonywania prawomocnych orzeczeń sądowych dotyczących uchwały nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Łużyckiej w Gryfinie, w odniesieniu do działki stanowiącej własność Skarżącego, Rada Miejska w Gryfinie uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana ...*) na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino w zakresie niewykonywania prawomocnych orzeczeń sądowych skutkującego uniemożliwieniem realizacji uchwały nr XXXIX/376/17 Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 7 września 2017 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji celowej ze środków finansowych Gminy Gryfino przeznaczonych na finansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, Rada Miejska w Gryfinie uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej do powiadomienia Skarżącego o stanowisku zajęтым przez Radę poprzez przesłanie kopii niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Rafał Guga

UZASADNIENIE

W dniu 16 września 2019 r. do Rady Miejskiej w Gryfinie została wniesiona przez Pana ...*) skarga na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino, związana z niewykonaniem prawomocnych wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. II SA/Sz 141/18 oraz II OSK 1667/18), dotyczących uchwały nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Łużyckiej w Gryfinie, odnoszących się do działki będącej własnością Skarżącego.

W dniu 25 września 2019 r. Pan ...*) wniósł do Rady Miejskiej w Gryfinie skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino, związaną z niewykonaniem prawomocnych wyroków Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego i Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz postanowienia NSA, dotyczących uchwały nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie, co uniemożliwia realizację uchwały nr XXXIX/376/17 Rady Miejskiej w Gryfinie w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji celowej ze środków finansowych Gminy Gryfino przeznaczonych na finansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Jak wynika z treści pierwszej skargi, w maju 2012 r. Skarżący został poinformowany o podjęciu czynności związanych z podziałem nieruchomości gruntowych w celu wydzielenia terenów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, uchwalonego uchwałą nr XIII/130/11, na cele publiczne, m.in. pod drogę publiczną gminną. 4 grudnia 2013 r. została wydana decyzja zatwierdzająca projekt podziału nieruchomości oznaczonej jako działka nr 299 na działkę nr 299/1 i działkę nr 299/2.

W marcu 2018 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w sprawie ze skargi Pana ...*) na uchwałę Nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie orzekł o nieważności części zapisów powyższego planu miejscowego w zakresie dotyczącym działki oznaczonej w planie miejscowym nr 299. W październiku 2018 r. Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną Gminy Gryfino wniesioną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

W styczniu 2019 r. Skarżący wystąpił do Burmistrza Miasta i Gminy o wskazanie wykonanych czynności administracyjno-prawnych, będących następstwem wydanych orzeczeń sądowych. Burmistrz Miasta i Gminy Gryfino poinformował, że realizując wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie i Naczelnego Sądu Administracyjnego dokonał zwrotu kosztów postępowania w określonych kwotach, a także poinformował Starostę Gryfińskiego, jako organ administracji architektoniczno-budowlanej, o stwierdzeniu nieważności części zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz o oddaleniu przez Naczelny Sąd Administracyjny skargi kasacyjnej Gminy Gryfino, wskutek czego wyrok WSA stał się prawomocny.

W skardze Pan ...*) stawia Burmistrzowi Miasta i Gminy Gryfino zarzut niewykonania obowiązków w przedmiotowej sprawie, domagając się unieważnienia zapisów planu, poprzez dokonanie zmian w uchwale zgodnie z wyrokiem, a następnie unieważnienie decyzji i postanowień organu wydanych na podstawie tych unieważnionych zapisów planu miejscowego.

Jak wynika z treści drugiej skargi, wniesionej dnia 25 września 2019 r., Burmistrz Miasta i Gminy wydając decyzję zatwierdzającą projekt podziału należącej do Skarżącego nieruchomości nr 299 w konsekwencji uniemożliwił realizację przez Skarżącego uprawnień, określonych w uchwale Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 7 września 2017 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji celowej ze środków finansowych Gminy Gryfino przeznaczonych na finansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, czyli skorzystania z dotacji na wybudowanie biologicznej przydomowej oczyszczalni ścieków. Jak twierdzi Skarżący, w związku z podziałem nieruchomości na dwie części, nie może on uzyskać zgody ze Starostwa Powiatowego na budowę przydomowej oczyszczalni ścieków na działce przeznaczonej pod poszerzenie drogi publicznej gminnej. Burmistrz do chwili obecnej nie podjął jakichkolwiek działań w celu realizacji powyższych wyroków sądów administracyjnych, wskutek czego rażąco narusza obowiązek dbania o interesy gminy i jej mieszkańców. Skarżący domaga się, aby Rada Miejska

wezwała Burmistrza do realizowania obowiązków wynikających z wyroków i zobowiązała go do wystąpienia do organu nadzoru z wnioskiem o wydanie rozstrzygnięć nadzorczych w sprawie stwierdzenia nieważności postanowień planu miejscowego oraz uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia tegoż planu miejscowego, argumentując to naruszeniem art. 25a ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu 10 października 2019 r. zapoznała się ze skargami, wysłuchała argumentów Skarżącego i wyjaśnień udzielonych przez Naczelnika Wydziału Planowania Przestrzennego i Ochrony Środowiska. Na posiedzeniu w dniu 22 października 2019 r. Komisja zapoznała się z treścią uzyskanej w tej sprawie opinii prawnej, z której wynika, że art. 147 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stanowi, że rozstrzygnięcia w sprawach indywidualnych, wydane na podstawie uchwały, której nieważność stwierdzono, podlegają wzruszeniu w trybie określonym w postępowaniu administracyjnym. Kodeks postępowania administracyjnego przewiduje trzy tryby wzruszenia decyzji ostatecznej: uchylenie lub zmiana decyzji, wznowienie postępowania, którego skutkiem może być uchylenie lub zmiana decyzji oraz stwierdzenie nieważności decyzji. Pierwsze dwa z wyżej wymienionych trybów należą do kompetencji organu, który decyzję wydał, a więc w niniejszej sprawie do Burmistrza, stwierdzenie nieważności zaś należy do kompetencji organu nadrzędnego, a więc w tym przypadku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Analiza orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawie wzruszenia ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych na podstawie miejscowego planu przestrzennego gospodarowania, który później został sądownie unieważniony, pozwala przyjąć, że nie jest dopuszczalne uchylenie takiej decyzji w prostym trybie przewidzianym w art. 155 kpa, który zezwala na uchylenie decyzji za zgodą strony, która na mocy tej decyzji nabyła prawo. Twierdzi się bowiem, że decyzja podziałowa nie jest decyzją uznaniową, a tylko wobec decyzji uznaniowych można stosować ten tryb. Również nie można w przypadku unieważnienia planu zastosować trybu wznowienia postępowania wobec decyzji podziałowej, gdyż wśród przesłanek wznowienia postępowania określonych w art. 145 § 1 kpa, nie wymienia się stwierdzenia nieważności uchwały na podstawie, której decyzja została wydana.

Największe spory w orzecznictwie wywołuje sprawa możliwości wzruszenia decyzji w trybie stwierdzenia nieważności. 27 czerwca 2019 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach wydał wyrok w sprawie II SA/Ke 197/19, w którym stwierdził, że „pogląd, jakoby stwierdzenie nieważności uchwały – miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, na podstawie którego została wydana decyzja zatwierdzająca podział nieruchomości, nie uzasadniało zastosowania art. 156 § 1 pkt 2 kpa jest nieprawidłowy”.

W oparciu o przedstawione stanowisko, w związku z przywołanym wyrokiem, Rada Miejska wyraża pogląd, że stwierdzenie nieważności decyzji zatwierdzającej projekt podziału nieruchomości należącej do Skarżącego, może nastąpić w drodze decyzji wydanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Szczecinie. Zgodnie bowiem z art. 157 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 k.p.a. jest organ wyższego stopnia.

Wobec powyższego, z uwagi na brak kompetencji Burmistrza do stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie będącej przedmiotem skargi, Rada Miejska w Gryfinie uznaje skargę wniesioną w dniu 16 września 2019 r. na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino w zakresie niewykonywania prawomocnych orzeczeń sądowych dotyczących uchwały nr XIII/130/11 Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w rejonie ul. Łużyckiej w Gryfinie, w odniesieniu do działki stanowiącej własność Skarżącego, za bezzasadną.

Odnosząc się do drugiej skargi, wniesionej do Rady w dniu 25 września 2019 r., dotyczącej kwestii podziału nieruchomości Skarżącego, skutków tego podziału w postaci braku możliwości realizacji zamierzonej inwestycji, a nadto wezwania Burmistrza do realizowania

obowiązków wynikających z wyroków i zobowiązania go do wystąpienia do organu nadzoru z wnioskiem o wydanie rozstrzygnięć nadzorczych w sprawie stwierdzenia nieważności podjętych uchwał, Rada Miejska w Gryfinie podtrzymuje stanowisko wyrażone w kwestii dotyczącej stwierdzenia nieważności decyzji, wskazując uprawniony do tego organ. Nadto Rada nie znajduje podstaw prawnych do nakładania na Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino obowiązków w postaci dokonania czynności prawnych określonej treści, bowiem takie działanie wykracza poza zakres kompetencji przyznanej organowi stanowiącemu.

Mając na uwadze powyższe, Rada Miejska w Gryfinie uznaje skargę wniesioną do Rady w dniu 25 września 2019 r. na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Gryfino w zakresie niewykonywania prawomocnych orzeczeń sądowych, skutkującą uniemożliwieniem realizacji uchwały nr XXXIX/376/17 Rady Miejskiej w Gryfinie z dnia 7 września 2017 r. w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji celowej ze środków finansowych Gminy Gryfino przeznaczonych na finansowanie zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, poz. 1629; z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133) w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

*) – wyłączenie jawności w zakresie danych osobowych na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Jawność wyłączyła Agnieszka Grzegorzcyk – Inspektor w Biurze Obsługi Rady.